

[Holstein.]

desavouerer deres Toldordfører i Landstinget, synes jeg dog, at de i det mindste maatte kunne mande sig op til at tiltræde den Mindretalsbetragtning, som Direktør Chr. H. Olesen, Direktør Dessau, Direktør Hartz og Direktør Gunnar Gregersen har fremsat i Traktatkommissionens Betænkning. Og hvis de gør det, hvis de tiltræder Mindretalsbetænkningen og Kravene i denne, er det ensbetydende med, at de, i fuld Overensstemmelse med de Synsmaader, som den konservative Landstingsordfører har gjort gældende, rejser Krav om en Toldreform med Specialisering af Toldsatserne og nye Forhandlingssatser i Toldloven med det Formaal for Øje at kunne slutte nye og mere virkningsfulde Handels-traktater. Det er det ensbetydende med, for det, som er hævdet af Industrien, og af Landstingsmand Schovelin i den oftomtalte Betænkning i Landstinget til de to foregaaende Handelstraktater — Hr. Schovelin gentog det i øvrigt under Forhandlingen om Toldvaabenhvilekonventionen —, er, at det, man fra konservativ Side maatte kræve, var en helt ny Toldpolitik, kombineret med en Toldreform og nye Handels-traktater, og man kan simpelt hen ikke føre en nævneværdigt mere effektiv Traktatpolitik i den Retning, Landstingsmand Schovelin vil det, medmindre man specificerer Toldtarifferne og indsætter Forhandlings-satser. Det kan man simpelt hen ikke.

Ja, man kan nok gøre det lidt mere effektivt, end det gøres i Øjeblikket, og det har Landstingsmand Schovelin ogsaa peget paa i sin Betænkning, hvor han siger, at i Mangel af bedre — i Mangel af bedre — kan man benytte den gældende Toldtarif; man kan sætte ned, muligvis, paa enkelte Toldsatser, binde enkelte Toldsatser ved Nedsættelse mod at opnaa særlige Indrømmelser til Danmark fra Medkontrahentens Side. Det kan gøres, ja; og det kunde i mange Tilfælde være bedre at gaa frem paa denne Maade end ganske stereotyp at skrive Genparter af Mestbegunstigelses-traktater, med enkelte ganske intetsigende, rent formelle Modifikationer for de enkelte Lande, men i det store og hele et Arbejde, som en kvik Kontorassistent i Udenrigsministeriet kunde udrette, og hvortil man ikke behøvede — som der gøres opmærksom paa her i Betænkningen i Landstinget — et stort og udvidet udenrigsministerielt Apparat, oven i Købet bistaet af en særlig handelstraktatkyndig Medhjælper, som vi nu har faaet, idet Traktatkommissionens Formand jo, efter at Kommis-

sionen havde fuldført sit uødøelige Værk, er gaaet over til at blive Medarbejder, lønnet paa sidste Finanslov med 5 000 Kr., en haardt paakrævet Medhjælper for Udenrigsministeriet under Traktatforhandlinger og ved Afslutningen af disse fuldkomne skematiske Mestbegunstigelses-traktater. Er der nogen Mening i det? Skulde vi saa ikke indskrænke Udenrigstjenesten, hvor Tyngdepunktet jo for Fremtiden skulde ligge i det handelspolitiske og det økonomiske? Der var det, der skulde udrettes noget særligt og brydes nye Baner, og paa dette Omraade har man altsaa foruden det udvidede Embedsmandsapparat suppleret sig med en tidligere Embedsmand som Medhjælper paa det toldpolitiske Omraade. Hvis Meningen kun er at fortsætte som hidtil, hvorfor saa dette mægtige Apparat? Hvortil er det saa nødvendigt? Jeg tror virkelig, det er overflødigt i saa Fald.

Et er jo, at den konservative Ordfører i Landstinget siger: Ja, i Mangel af bedre kan der laves noget paa det bestaaende Grundlag. Thi dernæst siger han: Men det er ikke *min* Politik; det, *jeg* mener bør være konservativ Handelspolitik, er en Toldreform med Specificeringer og Forhandlingssatser og nye Tariftraktater. Det er dette, siger Landstingsmand Schovelin, som jeg mener bør være det konservative Partis fremtidige Handelspolitik, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil dog vel ikke hævde — det er det virkelig fuldkommen umuligt at hævde —, at den Politik, Hr. Schovelin har været Ordfører for; er den Politik, som er knæsat i de to Traktater, som nu ligger paa Tingets Bord til Beslutning her; for de er ganske analoge med dem, om hvilke han har sagt to Gange i sin Betænkning, at dem vil det konservative Folkeparti ikke længere være med til.

Jeg tror, at enhver, som er uholdt, som ikke har nogen som helst Interesse i at være ubehagelig imod det konservative Rigsdagsparti som saadant, vil give mig Medhold i, at her er en haabløs Modsigelse i Standpunkterne, en uforenelig Modsigelse. Og det kan ikke nytte noget at ville hævde, at det er det samme, for det er det ikke. Nej, det, der maa kræves, er, at de Konservatives Ordfører klart og bestemt tilkendegiver Offentligheden og de andre Partier, Regeringspartierne, om det er den Politik, som er knæsat i disse Traktater, som er de Konservatives Politik, eller om det er den, som Landstingsmand Schovelin har gjort til sin i Betænkningen i Landstinget for to Aar siden. Hvilken er det, der er den